

Jiří Hübner

Jiří Hübner se narodil 19. února 1940 v Turnově. Vyrůstal s rodiči a dvěma staršími sestrami ve Svijanském Újezdě, kde žil i většinu života kromě dob, kdy musel odejít na vojnu. Rodiče se odjakživa věnovali zemědělství.

Pan Hübner měl rušné dětství. Jeho rodina během druhé světové války ukrývala několik Rusů, na které kdyby se přišlo, všechny by postříleli. S nacisty neměla rodina velký problém, protože dělali vše, co jim řekli, aby měli klid. V jedné historice se s námi pan Hübner podělil o to, že tank prostřelil jeden dům ve vesnici. Rodiče, aby mohli pracovat na poli, ho posílali na letní tábor, z kterého utíkal, protože se mu tam nelíbilo. V tomto období začal pociťovat lásku ke koním a půdě.

Horší období nastalo během vlády komunismu. Kvůli tomu, že rodina vlastnila veliké hospodářství, se rodina Hübnerů komunistům nelíbila. Následovalo znárodnění majetku doprovázené denními kontrolami a 1. září 1950 rodinu zasáhla kolektivizace. Poté byl tatínek pana Hübnera poslán pryč od rodiny na 9 let do Rychnova u Jablonce n. Nisou a do Maxova, kde pracoval jako agronom. Maminka se starala o rodinu a krmila býky. Situace musela být pro rodinu velmi náročná, ale pan Hübner s tím byl smířený.

Po absolvování základní školy nastoupil Jiří Hübner na Střední zemědělskou školu do Turnova. Ani jeho sestry tehdy neměly problém se dostat na střední školu. Povinné vojenské službě se nevyhnul ani pan Hübner. Nejprve ho poslali do Terezína na práci ke kanonům, poté byl počtářem v Karlových Varech, následně měl službu v Doupovských horách jakožto hlídač táborů a nakonec pracoval u tanku v Žatci.

Po absolvování povinné vojenské služby měl být umístěn na Mostecko, ale díky přímluvě známých se vrátil zpět do rodného kraje, kde pracoval na Státním statku v Mnichově Hradišti. Na lepší časy se začalo blýskat, když potkal svou budoucí manželku, Marii. V roce 1964 se vzali a společně měli dcery Evu a Janu a syna Jirku.

Jiří Hübner se vrátil do rodného domu 20. srpna roku 1968, tehdy jim režim tento dům vrátil. Komunistická strana začala přemlouvát pana Hübnera, aby vstoupil do strany a spolupracoval s nimi, což on kategoricky odmítl. Dvanáct let pracoval jako zootechnik na Státním statku v Mnichově Hradišti, pak se živil jako mechanizátor na Státním statku ve Svijanech.

Po pádu komunismu pan Hübner stál v roce 1993 u zrodu akciové společnosti Agro Rubín, které se velmi daří i dnes. Společnost založila komunita sedláků z okolí Svijanského Újezda, aby lépe hospodařili, a jak říkal Jiří Hübner, jejich hospodářství mělo nějakou úroveň, protože v té době neměli ideální podmínky ani vhodné prostředky. Pan Jiří měl na starost mechanizaci, a tak často cestoval na Moravu kupovat díly do zemědělských strojů.

I přesto, že všechny starší generace Hübnerů měli živobytí postavené na zemědělství, žádné z jeho tří dětí se nevydalo tímto směrem, a proto pan Hübner musel nedávno prodat své lesy. Nejstarší syn Jirka provozuje v centru Liberce restauraci, Eva je zlatnice a Jana pracuje v pečovatelském domě Pohoda v Turnově.

V roce 2002 mu v 57 letech zemřela manželka, která podlehla leukémii. Pan Hübner se o svou ženu staral až do posledních chvil a v manželství tak strávili krásných 38 let. Když pan Hübner vzpomínal na to, jaká část života byla jeho nejoblíbenější, vyprávěl nám o svém dospívání. Rád si užíval a hezké dívky byly velkou součástí jeho mladých let.